

SKATTEMINISTERIET

Notat

7. februar 2006
J.nr. 2006-625-0176

Notat til Folketingets Europaudvalg om Kommissionens stævning af 22. december 2005 vedrørende told af militært materiel indført fra tredjelande

Kommissionen har i stævning af 22. december 2005 nedlagt påstand om, at Danmark har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler landet i henhold til artikel 2, 9, 10 og 11 i Rådets forordning 1552/89 indtil den 31. maj 2000, og forordning 1150/2000 efter denne dato, ved at afvise at beregne og indbetale unddragne egne indtægter i forbindelse med toldfri import af militært materiel og ved at afvise at betale morarenter af de egne indtægter, som Danmark har undladt at stille til Kommissionens rådighed. Kommissionen har anmodet om, at tolden opgøres for perioden fra og med 1998 til og med 2002.

Danmark har ikke betalt told af forsvarsmateriel specifikt til militær anvendelse i den omhandlede periode, hvilket man heller ikke havde gjort tidligere. Andre medlemsstater havde heller ikke betalt told. Det var opfattelsen, at medlemsstaterne i medfør af traktatens artikel 296 kunne undlade at opkræve told af forsvarsmateriel. Efter denne bestemmelse er ingen medlemsstat forpligtet til at meddele oplysninger, som strider mod dens væsentlige sikkerhedsinteresser. Endvidere kan hver medlemsstat træffe foranstaltninger, som den anser for nødvendige til beskyttelse af sine væsentlige sikkerhedsinteresser vedrørende fabrikation af eller handel med våben, ammunition og krigsmateriel. Foranstaltningerne må dog ikke forringe konkurrencevilkårene inden for fællesmarkedet for andre varer.

Der er med virkning fra 1. januar 2003 gennemført en toldsuspensionsordning for forsvarsmateriel fra tredjelande, som har løst problemerne for fremtiden.

Kommissionen har i stævningen fastholdt de synspunkter, som den har fremført i åbningsskrivelsen og den begrundede udtalelse. Det er Kommissionens opfattelse, at toldfritagelser for forsvarsmateriel kun kan finde sted med hjemmel i traktatens artikel 26 og ikke efter traktatens artikel 296, og at dette bekræftes af Domstolens retspraksis.

Kommissionen mener, at artikel 296 i traktaten ikke kan finde anvendelse i forbindelse med toldafgifter, medmindre opkrævningen af tolden udgør en trussel mod en medlemsstats væsentlige sikkerhedsinteresser. Efter Kommissionens opfattelse har Danmark ikke fremført beviser for en sådan trussel.

I regeringens svarskrift vil det blive afvist, at det er en overtrædelse af traktatens bestemmelser ikke at have opkrævet told af forsvarsmateriel ved indførsel fra

tredjelande. Denne opfattelse baseres efter regeringens opfattelse på, at EF-traktatens artikel 296 udgør et retligt grundlag for, at en medlemsstat, når den indfører forsvarsmateriel fra tredjelande, kan undlade at opkræve og overdrage Fællesskabet told af det indførte materiel. Denne fortolkning af artikel 296's rækkevidde har efter regeringens opfattelse støtte i såvel ordlyden som formålet med bestemmelsen.

Der vil i regeringens svarskrift blive argumenteret med, at det følger af ordlyden i artikel 296, at en medlemsstat bl.a. på området for handel med våben, ammunition og krigsmateriel kan træffe de foranstaltninger, som den anser for nødvendige til beskyttelse af sine væsentlige sikkerhedsinteresser, uanset at sådanne foranstaltninger eventuelt måtte stride mod andre bestemmelser i traktaten.

Det er endvidere regeringens opfattelse, at ordlyden af artikel 296 overlader medlemsstaterne et vidt skøn til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at beskytte sine væsentlige sikkerhedsinteresser, og at fællesskabets regler på toldområdet principielt er omfattet af de forpligtelser, som en medlemsstat i medfør af artikel 296 i princippet kan fravige, hvis de øvrige betingelser herfor er opfyldt.

Det vil i svarskriftet blive anført, at regeringen er uenig med Kommissionen i, at opkrævning af told af militært materiel principielt ikke kan være en trussel mod en medlemsstats væsentlige sikkerhedsinteresser.

Regeringen vil gøre gældende, at varetagelsen af et lands væsentlige sikkerhedsinteresser uløseligt er forbundet med opretholdelsen af en forsvarskapacitet, der er egnet til at imødegå et trusselsbillede, som det pågældende lands myndigheder anlægger. Anskaffelser af egnet militært materiel er selvsagt en forudsætning for løbende at opretholde og modernisere landets forsvarskapacitet.

Samtidig vil regeringen i svarskriftet gøre opmærksom på, at det er en politisk realitet, at de økonomiske midler til et lands forsvar, herunder til forswarets materielanskaffelser, er begrænsede, og at betaling af told af materiel indført fra tredjelande direkte har betydning for landets økonomiske muligheder for at anskaffe sig materiel af den karakter og mængde, som det måtte anse for sikkerhedspolitisk nødvendigt at anskaffe.

Videre vil regeringen gøre gældende, at oplysninger om forswarets materielanskaffelser, herunder disses nærmere karakter og sammensætning, nødvendigvis må være fortrolige. Dette synspunkt er anerkendt i artikel 296.

Regeringen vil endvidere henvise til, at det er de samme hensyn, der har været af væsentlig betydning ved udformningen af den toldsuspensionsordning, som blev vedtaget i forordning 150/2003, som trådte i kraft 1. januar 2003. Det fremgår af begrundelserne i forordningen, at der er accepteret en sammenhæng mellem opkrævning af tolden og mulighederne for at anskaffe sig de mest avancerede og hensigtsmæssige våben. Det er ligeledes accepteret, at det var nødvendigt at fastlægge særlige administrative procedurer for suspension af toldsatsene af hensyn til medlemsstaternes nationale sikkerhedsinteresser. Behovet for sikkerhedsprocedurer, som var en af begrundelserne for forordning 150/2003, var også gældende i perioden forud for vedtagelsen af den nævnte forordning men kunne kun opnås gennem anvendelsen af artikel 296 i traktaten.

Regeringen vil i svarskriftet gøre gældende, at de normale toldprocedurer, som er fastlagt i toldkodeksen, ikke tilgodeser sådanne sikkerhedsprocedurer, og at det

derfor må anses for helt i overensstemmelse med betingelserne i traktatens artikel 296, at der før vedtagelsen af forordning 150/2003 har været indført særlige nationale sikkerhedsprocedurer i forbindelse med fortoldning af forsvarsmateriel. Behovet for sikkerhedsprocedurer, som blev indført med forordning 150/2003, var også gældende i tiden forud for vedtagelsen af den nævnte forordning, men kunne kun opnås gennem anvendelsen af artikel 296 i traktaten.

I svarskriftet vil regeringen afvise Kommissionens opfattelse af, at undladelse af opkrævning af told af forsvarsmateriel har været i strid med domspraksis.

Det bemærkes at andre medlemsstater har modtaget stævninger, herunder Sverige, Finland og Italien, der har afvist at imødekomme Kommissionens betalingsanmodninger. Andre medlemsstater, herunder UK og Holland, har betalt, men med forbehold.